

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1702. usque ad annum 1708

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 38. Pontificis querelæ contra Cæsarem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67633)

Sæc. XVII. A. C. 1708. approbatum Romam transmisit, illud-
que Comes Caunitius Pontifici & Car-
dinalium Collegio tradidit: Alio au-
tem decreto Imperator omnibus tam
Germanis quam Italis subditis intermi-
nata capitis poena, & bonorum pro-
scriptione, ne Pontificis scriptam admit-
terent, interdixit, collectasque milita-
res, quas antea Papa Gallis licet ex-
teris, præter hyberna haud difficultet
permisit, persolvi jussit & sub iisdem præ-
mis Parmensi Duci injunxit, ut intra
quindecim dies homagium Cæsari præ-
staret.

§. XXXVIII.

Pontificis querelæ contra Cæsarem.

Epist. Clem. *XI. p. 471.* *Hist. du* *Princ. d' O.* *rang. p. 2.* *fol. 135.* *La Clef.* *Oct. p. 289.* *Nov. p. 352.* *Lettr. Hist.* *Sept. p. 289.* *Oct. p. 426.* Quamvis Josephi Imperatoris editum,
quo se non modo utrumque Do-
catum, sed Imperijura in totam Italianam,
omnesque ditiones ab ejus Prædeces-
soribus sine Imperij consensu donatas
vindicturum declarabat, Venetis,
Genuensibus, Etruscis, Mutinensibus
& Sabaudis justis timoris argumentum
esse potuisset, solus tamen Pontifex
trepidare cæperat, ac extrema que-
que, ut vim repelleret, adhibuit: præ-
primis igitur die secunda Julii ad Cæ-
sarem literas dedit, quibus vehementer
questus, quod Cæsaris copiarum post gra-
vissimam

vissima damna ditioni Pontificiæ illata Sæc. XVII.
 de repente, nulla facta belli denuntia- A. C. 1708.
 tione, hostiliter egerint, & loca quæ-
 dam jurisdictionis Pontificiæ occupa-
 rint, ibidemque constituto præsidio,
 explicatisque signis tanquam in terris
 justo bello partis infederint, majora
 tentaturi, ubi novæ militum suppetiæ
 sint affuturæ: *Vides Cæsar*, prosequen-
 batur Pontifex, hæc contra omnem æqui-
 tatem, ac rationem contra debitam Nobis,
 & Apostolicæ sedi reverentiam, contra jura
 ac rationes Ecclesiæ, per abusum tui No-
 minis admissa divinis, humanisque legibus
 repugnare, rectaque opponi titulo Defenso-
 ris Ecclesiæ, quo maxime gloriati sunt Im-
 peratores, inclyti Majores tui. Non igno-
 ras, quam graviter & districte S. Canones,
 & Apostolicæ Constitutiones decernant ad-
 versus eos, qui vim rebus, & juribus Ec-
 clesiæ inferunt. Expende igitur, quousque
 Te abripuerint (si modo id Te jubente ac
 conscio admissum est, quod nefas esse vide-
 tur de tuo animo existimare) prava & ini-
 qua eorum consilia, qui Te ad provocandam
 tam graviter ac manifeste Dei iram impu-
 lerunt, & pedem nulla mora inde refer,
 unde certa animæ tuæ pernicies, nedum
 perpetua tuo Nomini labe, consecutura est.
 Interim vero de Nobis sic existima: Nos
 de Divina ope, quam humiliter & enixe
 implorare non cessabimus, confisos ea animi
 firmi-

Sæc. XVII. firmitate hanc causam, eaque omnia, quæ
 A. C. 1708. tutelæ Nostræ commissa sunt, complexuros
 esse, ut nemo unquam Nobis jure succedere
 possit, Nos muneris nostri partibus defuisse,
 aut mediis sive spiritualibus, sive tempora-
 libus pepercisse, etiamsi cujuscunque rei
 ædura, & vitæ nostræ dispendio faciendum
 sit; non enim animam nostram pretiosorem
 facimus, quam Nos dummodo consumemus
 cursum nostrum, commissumque Nobis ce-
 litus Ministerium usque ad mortem scilicet
 impleamus; memores siquidem sumus, quem-
 admodum Te etiam esse oportet, omnes ho-
 mines, quacunque demum dignitate pro-
 stantes, constituendos esse aliquando ante
 tremendum illud tribunal, coram quo tum,
 qui fecerint opus suum negligenter, tum
 qui tradita sibi potestate abusi fuerint, ipsi
 Judicis iram non evadent: declinantes
 enim in obligationes adducet Dominus
 cum operantibus iniquitatem. Haec
 cogitatio Nos, Deo juvante, impigros in
 obeundo munere nostro efficiet. Consula
 & sibi Majestas tua: Noli Charissime Pater
 noster (nomine Domini nostri Jesu Christi,
 cujus vices indigni gerimus, postremo Te
 alloquimur) noli primitias florentis ætatis
 tuæ totius Christiani populi scandalo me-
 culare, & ab Ecclesiæ, quæ Christi Sponsa
 est, Apostolorumque ejus injuria, Imperii
 tui primordia auspicari. Quod quidem,
 ut plane intelligas, & meliora, Deo fa-
 vente,

vente, sapias, Majestati tuæ Apostolicam benedictionem amantiſſime impertimur.

Sæc. XVII.
A. C. 1708.

Ejusdem tenoris literas Pontifex eadem die dedit ad Amaliam Imperatricem, Eleonoram Viduam, Lambergium & Saxo - Citiensem Cardinales, Lotharium Moguntinum, Guilielmum Palatinum Electores, Carolum Lotharingium Osnabrugensem Episcopum, ceterosque S. R. J. Electores & Germaniæ Episcopos, necnon ad Biscoffium Jesuitam Cæsaris Confessarium, quos rogabat, ut tantum efficiant, quatenus *Cæsar*, quo non plane conscio hæc contigisse credit, suos ab hujusmodi damnis retrahat.

§. XXXIX.

Pontificis apparatus bellicus.

Attamen Pontifex hisce suis literis *Guarnac.* adeo nihil profecit, ut milites, eorumque Præfecti, a Papa Carolo Regium titulum adhuc denegari indignati solita militari licentia incolis Ferrariensibus plurima damna inferrent, imo etiam Alexander Bonnevallus a-ciei Structor, cujus jam tum adeo execrandum nomen erat, ut si quem impium, ac Religionis contemptorem notare vellent, Bonnevallianæ Religionis hominem militari joco appellarent, eo pro-

vit. Clem. XI. p. 14.